

Všeobecnosť katolíckej cirkvi je veľkým bohatstvom

Začiatkom júla tohto roku prišiel do našej Farnosti Svätej rodiny v Petržalke nový kaplán Mgr. Jozef Pajerský. Medzičasom viacerých z našich farníkov už možno vyspovedal. Dnes sme vyspovedali vo vašom mene my jeho.

Kedy ste prvýkrát pocítili túžbu stať sa kňazom?

Táto túžba sa u mňa objavila už v detstve a asi by som ťažko mohol určiť presne ten okamih, kedy sa tak stalo. Rozvíjala sa vo mne už v prvej – druhej triede a trochu viac ako inokedy vystúpila do popredia na prvom svätom prijímaní. Vtedy mi možno po prvý raz napadla myšlienka: čo keby som sa aj ja stal kňazom? Ale tak jasné ako to hovorím teraz, to zďaleka nebolo – myslím, že som si to (hoci to vo mne zrejme kdesi driemalo) plne neuvedomoval ešte dlho potom a skutočné rozhodnutie vybrať sa touto cestou vzniklo až niekedy v období po maturite. Dokonca ani vtedy to však nebolo jednoznačné, o čom svedčí fakt, že som si ako prvú voľbu na vysokú školu dal prihlášku na strojnú fakultu. Tu som si však už nájstojčivejšie začínal uvedomovať, že ma to ťahá ku kňazskému povolaniu a aby som sa so všetkou dôslednosťou presvedčil, že to tak naozaj je – namiesto na školu – nastúpil som na civilnú vojenskú službu na strednom Slovensku, konkrétne na fare v Ludrovej pri Ružomberku. V tomto prostredí moje rozhodnutie stať sa kňazom v podstate dozrelo.

Do akej miery k tomu prispelo rodinné prostredie, z ktorého pochádzate?

Určite významným dielom. Obaja moji rodičia sú hlboko veriaci a v tomto duchu vychovávali aj nás – osem detí. Ja som v poradí štvrtý – vlastne tretie dieťa, ak zoberieme do úvahy, že sa okrem najstaršej sestry predom mnou narodili sestry dvojčatá. Ja som najstarší chlapec. Vládol u nás tvorivý náboženský duch, ako dieťa som sa neraz hrával so svojimi súrodencami na svätú omšu. Táto prirodzená nábožnosť, ako aj príklad viacerých horlivých kňazov i laikov v neľahkých okolnostiach mali zrejme svoj vplyv, lebo okrem mňa sa touto cestou ako ja uberal aj mladší brat, ktorý by sa mal v budúcom roku stať diakonom.

Kde má vaša rodina korene?

Ja osobne som sa už narodil v Senci, ale rodičia majú korene v okolí Žarnovice, pri Novej Bani – odtiaľ pochádza môj ocko i mamička. Starý otec je z Kľaku, mama z Pily a otec z Horných Hámrov. Kto pozná ten kraj vie, že sú tam lazy známe ako novobanské štále. Je tam dokonca jedna osada, ktorá sa nazýva Pajer a od nej sa odvodzuje i meno našej rodiny. Mama sa s rodičmi neskôr presťahovala do Žarnovice, kde bol môj starý otec i kostolníkom. Otec s mamkou sa zoznámili na vysokoškolských štúdiách v Bratislave a práca mladého strojára s manželkou ekonómku doviedla napokon do Sen-

ca, kde dostali podnikový byt. To je teda mesto, kde som vyrástol, mám priateľov a viažu ma naň spomienky na detstvo a mladosť. Ale prostredie lazov v kraji pod Vtáčnikom, kde som ako dieťa chodieval na prázdniny, či zbierať zemiaky alebo pomáhať pri senách, považujem vlastne tiež za svoj druhý domov. Dodnes rád chodím do prírody a s plnosťou prežívam ten dôverný kontakt z Bohom, ktorý nám poskytuje.

V ktorom roku ste rozhodli vstúpiť do seminára?

Bolo to po roku 2000, ktorý bol v mojom živote rokom hojnej milosti. Okrem iného preto, že som v ňom intenzívne prežíval tento významný jubilejný rok katolíckej Cirkvi návštevou v Ríme, kde som sa veľa modlil za jasné spoznanie mojej životnej cesty. V nasledujúcom roku som podal prihlášku na štúdium teológie do Bratislavy. So vstupom do seminára mám jednu pre mňa dosť veľavravnú spomienku. Ešte pred otvorením školského roka som bol so svojimi 30-timi spolužiakmi na niekoľkodňovom úvodnom stretnutí v Smoleniciach na fare. Pamätám si ten deň, bolo to 11. septembra 2001, keď nám rektor seminára po večernej svätej omši povedal, čo sa stalo v New Yorku a na iných miestach Spojených štátov po útoku teroristov. Bolo to pre nás vážnym zdrojom na zamyslenie – kam sa tento svet uberá a aké úlohy nás čakajú vo svetle veľkých zmien spojených s týmto dátumom. Na štúdium v seminári mám pekné spomienky, aj keď i tu sa vyskytnú ťažšie chvíle – občas sa treba prispôbiť poriadku i spoluzitiu s inými. Je to aj o formácii, čo okrem iného znamená, že v živote každého z nás treba kdečo zmeniť, formovať. V tomto prostredí, na ktoré rád spomínam, som prežil pekné štyri roky.

Dá sa predpokladať, že nemenej pekné spomienky máte i na štúdium v Ríme, na ktoré vás po tomto období vybrali vaši predstavení?

Bola to pre mňa dosť veľká zmena – nechať doma moje veľké vzory, svojich priateľov a vybrať sa priam do centra diania katolíckej Cirkvi, ale chápal som to ako Božiu výzvu pre môj ďalší život. Bolo si tiež treba zvykať na komunikáciu v inom ako rodnom jazyku. Prvé mesiace pobytu sa preto dosť sústreďovali na taliančinu, ale i na odborné prednášky v tomto jazyku a po niekoľkých mesiacoch sme už v ňom robili prvé skúšky. V prvých dvoch rokoch som dokončil štúdium teológie na Pápežskej lateránskej univerzite a zvyšné dva roky, ktoré som v Ríme prežil, som sa venoval štúdiu všeobecnej pastoraálnej teológie zameranej na rôzne skupiny – od mládeže počinajúc, cez pôsobenie v rodinách, končiac dospelými. Sústreďovalo sa to na výchovu, študovali sme dosť psychológiu a pedagogiku. Tu som pochopil aj slová Jána Pavla II., ktorý ako mladý kňaz tiež študoval v Ríme, že „nestačí učiť sa len teológiu, ale treba učiť sa i Rímu“. To znamená objaviť tajomstvo Ríma a pochopiť, že za množstvom kostolov v tomto svätom meste sa skrýva svedectvo mnohých svätých, mučeníkov a veľkých osobností Cirkvi, ktoré tu žili a pôsobili. Veľa pre mňa znamenalo aj uvedenie, že sa pohybujem v blízkosti, kde žije Svätý Otec, byť na jeho stretnutiach s veriacimi. Do Ríma som prišiel krátko potom, čo začal pontifikát Benedikta XVI. takže som mal možnosť osobne vnímať jeho pôsobenie ako pápeža takpovediac od začiatku. V tomto prostredí si človek viac ako inde uvedomuje všeobecnosť katolíckej Cirkvi – to, že jej vplyv sa neobmedzuje na jeden národ a jednu kultúru. Do Ríma prichádzajú ľudia zo všetkých končín sveta a žijú tu istú vieru. Za-

SPOMIENKOVÁ SLÁVNOSŤ

Pri príležitosti 6. výročia návštevy Svätého otca Jána Pavla II. v Bratislave – Petržalke Vás Farnosť Svätej rodiny pozýva na spomienkovú slávnosť, ktorá sa bude konať

v pondelok 14. septembra 2009

v Kostole Svätej rodiny v Bratislave – Petržalke.

Program:

18,00 svätá omša

19,00 slávnostná akadémia

20,00 agapé

21,30 adorácia

Pozn.

Agapé sa bude niesť v duchu odkazu Jána Pavla II., aby naša cirkev žila ako jedna rodina. Bude spojené so skromným pohostením, ktoré pripravila spoločenstvá našej farnosti, vychádzajúc z princípu: obdaruj blížneho. Vďaka vopred farníckam za chystané dobroty.

žil som to na vlastnej koži v Medzinárodnom seminári Jána Pavla II., kde som mal spolužiakov zo všetkých strán – z európskych štátov, od Nového Zélandu, z Latinskej Ameriky, z Kórey a iných ázijských krajín. Tam so si uvedomil, že táto všeobecnosť znamená obrovské bohatstvo – jednak kultúrne, ešte viac ale to, že to isté evanjelium, ktoré poznám ja zo strednej Európy, predstavuje rovnaké hodnoty pre môjho spolužiaka z Ekvádoru, či z inej krajiny. Ten súlad som vnímal ako dôkaz prítomnosti Božieho Ducha – že v celej tej rôznosti pôsobí Duch jednoty jednej Cirkvi.

A po svetobežníckom Ríme sa tu zrazu vo vašom živote objaví Petržalka. Nebol to prúdsky skok?

Trôšku aj áno, ale nie zas až taký veľký. Ako diakon som totiž cez prázdniny aj počas štúdia v Ríme krátko pôsobil v rôznych našich farnostiach – vo Vrakuňi, v Senci, vo Vajnorocho a inde. Petržalka nie je pre mňa až taká neznáma. Ako seminarišti sme sem občas chodievali hrať hokejbal na Gercenovu ulicu. Najväčší zážitok vo vzťahu k Petržalke sa však u mňa spája s návštevou Jána Pavla II. na Slovensku pred šiestimi rokmi. Bol som vtedy druhák – bohoslovec a so spolužiakmi som pomáhal pri jej príprave. Tesne pred jeho príchodom sme tu dokonca aj nocovali, strážili veci a podobne. To som, pravdaže, netušil, že tu budem pôsobiť ako kaplán. Môj prechod z Ríma sem bol dosť rýchly. Ešte koncom júna som robil skúšky a o pár

dni na to už som sa presunul na moje terajšie pôsobisko. Nemal som času ani rozmýšľať nad tým, čo ma tu môže čakať. V podstate som sa však tešil, že po rokoch teórie, dlhých hlbavých hodinách nad knihami ma čaká kaplánska prax. Je zaujímavé, že téma mojej diplomovej práce bola Úloha kňaza v starostlivosti Cirkvi o rodiny, no a ocitol som sa vo Farnosti Svätej rodiny. Prvé dojmy z farnosti boli veľmi sympatické. Prišiel som 30. júna napoludnie a už večer som sa mal možnosť zoznámiť so spoločenstvami, ktoré tu pôsobia – s mladými i staršími. Veľmi sa mi to páčilo – videl som, že je tu čulý cirkevný život, na druhej strane cítil som istý rešpekt, že prichádzam do najväčšej farnosti na Slovensku. Som rád, že tu môžem spolupracovať so skúseným farárom plným života a energie vdp. Jozefom Dúcom, od ktorého sa môžem veľa naučiť. Verím, že mi toho veľa môže dať najmä osobný kontakt s farníkmi, ktorý pomôže sprítomňovať veľkú pravdu, že Pán Boh má o každého z nás osobný záujem. V anonymite veľkého mesta je to postoj, ktorý by mal v osobných stretnutiach dominovať, aby sme sa bližšie poznali, jeden za druhého vedeli pomôcť a vzájomne si poslužiť. Mojou túžbou je vidieť cirkev nielen ako náboženskú organizáciu, ale ako jednu rodinu s prirodzenými, úprimnými, možno niekedy aj kritickými vzťahmi – vždy však prežiatými láskou.

Ján Puchovský

OZNAM

OBČIANSKE ZDRUŽENIE SPOLOČNÉ DOBRO - SALUS COMMUNIS oznamuje, že v nasledujúcom školskom roku 2009-2010

1/ bude pod vedením Mgr. E. Májkej pokračovať vyučovanie anglického jazyka. Otvárajú sa dve triedy – jedna pre začiatočníkov a mierne pokročilých, druhá pre pokročilých. Zápis do Kurzů angličtiny pre seniorov v školskom roku 2009-2010 sa uskutoční v stredu 23.9.2009 o 16.00 hod. v priestoroch Klubu dôchodcov Miestneho úradu v Petržalke na Strečianskej ulici 18.

2/ Seniori, ktorí navštevovali triedu p. učiteľky B. Havlíkovej, aj v nasledujúcom školskom roku 2009-2010 budú vo výučbe angličtiny pokračovať na Topoľčianskej ul.15. Prvé stretnutie bolo vo štvrtok 10.9.2009.

3/ V tomto školskom roku pod vedením PhDr. V. Szalaiovej pokračuje aj vyučovanie nemeckého jazyka. Otvárajú sa dve triedy – jedna pre začiatočníkov a mierne pokročilých, druhá pre pokročilých. Zápis bude vo štvrtok 24.9.2009 o 16.00 hod. v priestoroch Klubu dôchodcov Miestneho úradu v Petržalke na Haanovej. ul.8.

A zasa začíname...

Skončilo sa obdobie dovolení, prázdnin, začína sa všetko odznova. Kolobeh života má rôzne počiatky. Začiatkom je narodenie, prvý krok, prvá cesta do jasličiek, škôlky, školy, do zamestnania... V týchto dňoch začíname všetci zasa istý začiatok. Starí rodičia opäť zostali opustení, dvory a byty stíchlí, žiaden detský krik. Až psík chodí s ovesnou hlavou a hľadá, kto by sa s ním zahral. Ani kocúra nemá kto poľahkať za chvost, všetkým zostáva iba nádej, že prázdniny budú zasa a všetko bude ako kedysi.

Nás dospelých čaká tvrdá realita na pracovisku. Prekvapí nás kopa nevybavenej korešpondencie, lebo veď boli dovolenky, nemal to za nás kto urobiť... Až deti sa po dlhšom oddychu vracajú späť do školských lavíc, aby pokračovali tam, kde pred prázdninami skončili. Čakajú ich mnohé nepoznané oblasti. Nie každý rovnako chápal matematiku či fyziku. Pre iného boli možno zasa dejiny španielskou dedinou a na túto nočnú moru cez prázdniny každý akosi zabudol. Obnovujú sa staré a nadväzujú nové priateľstvá, spoznávajú sa noví učitelia, spolužiaci. V každom z nás doznievajú ešte spomienky na prežité chvíle dovolení, prázdnin. Chlapci žijú spomienkami na noci strávené na rybačke či pochádzke so starým otcom, dievčatá sa zasa môžu pochváliť kde boli, čo pekne si kúpili na seba, ktorý chlapec sa im páči, ale realita je neúprosná, svojou intenzitou nás každodenne prekvapí množstvom povinností, úloh, radostí, nie raz aj množstvom trápení a skúšok. Je na nás, ako sa so súčasnosťou uprvujeme.

Nie nadarmo sa hovorí, že nielen chlebom je človek živý. Tak rovnako ako sme si dopriali oddych a relax pre telo, bolo veľmi záslužné, ak sme si relax dopriali aj po duchovnej stránke. Počas voľna človek inak, pokojnejšie vníma a reaguje aj na duchovné podnety a vnemy. Vy-užíva možnosť duchovných cvičení, pobytov v rôznych komunitách a spoločenstvách, kde je čas aj na stíštenie ducha a zahľadenie sa do svojho vnútra, aby aj v tejto oblasti človek načerpal dostatok energie pre ďalšie obdobie.

Keď všetko, čo bolo krásne a dobré nielen pre telo, ale i pre dušu, zhruíme, zistíme, že máme nahromadený dostatočný potenciál, z ktorého môžeme čerpať dosť dlho. Nikdy by sme sa však nemali spoliehať iba na seba. V prvom rade je tu náš nebeský Otec a jeho Syn i Duch Svätý, ako aj nebeská Matka, pod ochranu ktorých sa máme utiekať a vyprosovať si ich nekonečnú milosť, aby sme dokázali zvládnuť všetky úlohy a prekážky, ktoré nás v ďalšom období čakajú.

Marta Truková

Návrh plánu činnosti združenia Spoločné dobro (SD) na druhý polrok 2009

Termín	Aktivita
júl	- Predstavenstvo SD (Plán činnosti – leto 2009) - Stretnutie s novým kaplánom J. Pajerským
august	- Podpora letného tábora detí - Finančná pomoc spoločenstvu Vtáčatko
september	- Predstavenstvo SD (Plán činnosti na 2. polrok 2009) - Príprava Spravodaja 3/2009 - Rozbeh jazykových kurzov angličtiny a nemčiny pre seniorov v druhom polroku šk.r. 2008-2009 - Žiadosť o dotáciu MÚ Petržalka na jazykové vzdelávanie
október	- Predstavenstvo SD (príprava akcie) - Stretnutie s dôchodcami
november	- Predstavenstvo SD (príprava akcie) - Slovensko a slovenčina očami cudzincov (akcia v rámci Týždňa Cirkvi pre mladých za účasti zahraničných študentov študujúcich slovenský jazyk spojená s agapé) - Žiadosť o 2% daň
december	- Predstavenstvo SD (príprava akcií) - Príprava Spravodaja 4/2009 - Burza šatstva - Hodová zábava 26.12.2009

POZVÁNKA NA PÚŤ

Farnosť Svätej Rodiny v Bratislave – Petržalka
pripravuje v dňoch 11.10.-16.10. 2009

Púť Rim – Assisi

Deň odchodu z Bratislavy: nedeľa 11.10. 2009 popoludní

Deň príchodu z púte: piatok 16.11.2009 popoludní

Cena: 190 EUR

V cene je zahrnuté:

- doprava klimatizovaným autobusom
- mestská hromadná doprava v Ríme
- 3 x ubytovanie v pútnickom dome Velehrad v centre Ríma

Vstupenky :

- Kupoly Baziliky sv. Petra
- Katakomy Sv. Kalixa

Program:

Počas jednodňovej zastávky v Assisi navštívime Baziliku a hrob sv. Františka, Baziliku sv. Kláry a Porciunkulu.

V Ríme navštívime hlavné rímske baziliky, námestia a fontány, rímske fóra, katakomby sv. Kalixa a na záver púte Pápežské kolégium sv. Cyrila a Metoda. V stredu sa zúčastníme na Audienii so Svätým Otcom Benediktom XVI. na Námestí sv. Petra.

Pozn.: Na púť postačí mať so sebou občiansky preukaz alebo pas.

Timotejka, ďakujeme

Piatkový večer 19. júna t.r. bol pre nás mnohých veľkou lekcíou pokory a uznania. Farnosť Sv. rodiny, Spoločenstvo Kráľovnej rodiny a Spoločné dobro - Salus Communis zorganizovali v priestoroch nášho pastoračného centra vernisáž obrazov autorky Timotej. Na tom by nebolo nič mimoriadne, keby nešlo o autorku, ktorá už 28 rokov bojuje so sklerózou multiplex. Táto choroba jej pripravila obdobia úplnej slepoty, stavy ochrnutia.

Výstava sa konala pod záštitou europoslancu MUDr. Miroslava Mikolášika, ktorý si popri mnohých povinnostiach našiel čas a prišiel medzi nás farníkov Kostola svätej Rodiny. Vo svojom príhovore ocenil snahu, vytrvalosť a úspechy Timotej. Dojemné bolo aj jej svedectvo o tom, ako modlitbou, odvahou, vierou v Boha a s nemalou pomocou všetkých jej súrodencov a najbližších bojuje proti tejto nevyliciteľnej chorobe. Mnohým z nás vohnalo jej rozprávanie slzy do očí a prinútilo nás prehodnotiť rebríček hodnôt vo svojom živote. Celú akciu veľmi pôsobivo doplnilo vystúpenie zboru Glória zo Zohoru.

Chviliami bolo ťažké dostať sa k jednotlivým

výstavným panelom. Boli obklopené mnohými obdivovateľmi, ktorí si výstavu zjavne vychutnávali. Pri prechádzke popri jednotlivých obrazoch bolo z každej strany počuť hlasy uznania ako: "to je fantastické", "tento sa mi páči". Obrazy očividne oslovili ja mladú matku a jej tri deti, každé z nich si nieslo malý obrázok zvieratka, ktoré už len vyskočiť z plátna. Medzi vystavenými obrazmi si vedel nájsť niečo pre seba tak milovník kvetov, zvierat a krajín, ako aj abstraktných tvarov.

Popri obdivovaní bol aj čas aj na malé občerstvenie, ktoré pre návštevníkov výstavy pripravili organizátori. V pastoračnom centre bolo počuť slová obdivu a ocenenia. V úprimnej debáte si pomaly nikto ani nevnímal ako pokročil čas a bolo sa treba pomaly rozlúčiť. Spevácky zbor čakala ešte cesta domov, a my ostatní sme sa porozhádzali do svojich príbytkov plní dojmov a krásnych zážitkov.

Za toto všetko Ti, Timotejka, ďakujeme a radi Ťa privítame medzi sebou aj v budúcnosti.

(MT)